

1

Centraal-Afrika, november 1924

De zon was meedogenloos en de hitte verschroeïend. Dikke zweetdruppels parelden op het voorhoofd van de mannen die roerloos en onzichtbaar onder de takken en bladeren verscholen zaten. De stilte in het regenwoud van Gabon was dreigend en het zou niet lang meer duren vooraleer de hel zou losbarsten.

Ook de dieren hadden het naderende onheil gevoeld. Ze hadden hun natuurlijke habitat verlaten en aan de overkant van de Ogooué, een 1200 kilometer lange rivier in West-Centraal-Afrika, een schuilplaats gezocht.

Het bladerdak van de tropische bomen was de enige beschutting voor de mannen in camouflagepakken.

Enkele weken geleden had het LCI de opdracht gekregen om Guillaume Duval op te sporen. Guillaume was de enige zoon van een rijke, Franse industrieel, Pierre Duval. Tijdens hun vakantie in Afrika, had het gezin Duval de havenstad Libreville bezocht en werd Guillaume voor de ogen van zijn ouders ontvoerd. De laatste tijd waren verschillende rebellengroepen actief in het gebied. Ze ontvoerden buitenlanders die een welstellende indruk gaven en vroegen losgeld, maar lieten hun gijzelaars zelden vrij.

Met man en macht werd door de plaatselijke autoriteiten naar de jongeman gezocht, echter

zonder resultaat. Pierre Duval beseftte dat hij meer professionele hulp moest inschakelen, indien hij zijn zoon levend wilde weerzien. En die hulp kwam van het LCI.

Het Légion des Combattants Inconnus was een privé militie, een groep ervaren huurlingen. Deze mannen hadden een strenge militaire opleiding gehad en stelden hun diensten ter beschikking van iedereen die ervoor wilde betalen. Hun identiteit was geheim. Bij hun indiensttreding werden niet alleen hun identiteitskaarten maar ook alle persoonlijke bezittingen vernietigd, zodat ze nooit geïdentificeerd zouden kunnen worden. Op dat ogenblik namen ze niet alleen definitief afscheid van hun familie en vrienden, maar ook van zichzelf. Vanaf dan zwoeren ze trouw aan het legioen en aan elkaar. Ze legden hun leven in de handen van hun medestrijders en zouden elkaar onder geen enkele voorwaarde verraden. Om zichzelf en de anderen te beschermen hadden de huurlingen altijd een cyaankalipil op zak. In uiterste nood konden ze die innemen en zichzelf van het leven beroven in plaats van gegevens prijs te geven die hun missies of teamgenoten in gevaar konden brengen.

Het LCI bestond uit verschillende divisies. Iedere divisie had een specifieke dienstverlening. Dat kon gaan van het schaduwen van personen, spionage, bevrijding tot liquidatie.

De groep die zich ter hoogte van Booué in het regenwoud schuilhield, opereerde onder de naam 'Les Loups' en bestond uit acht mannen. Hun aliassen waren Renard, Lee, Mike, Cosmo, Dieu, Gabin en de broers Eli en Ash. Het was een efficiënte groep, waarvan de leden elkaar bijzonder goed aanvulden.

Renard was de leider, hij was rustig en consequent. Hij zou zich nooit tot ondoordachte daden laten verleiden en zijn mannen vertrouwden hem blindelings.

Mike was een heethoofd. Hij beschikte over een enorme fysieke kracht en uithoudingsvermogen. Hij was de meest explosieve van de groep en koos steeds voor een directe aanval. Met hem in jouw kamp durfde je ieder gevecht aan. Toch moest hij regelmatig afgeremd worden omdat hij door zijn temperament en ongeduld de missie in gevaar dreigde te brengen.

Zijn absolute tegenpool was Cosmo, een man van weinig woorden. Zijn aanwezigheid bracht rust in de groep en een enkel gebaar van hem was vaak voldoende om Mike te kalmeren. Hij had de blik van een arend en kon vanop enkele kilometers afstand feilloos een target neerhalen.

Lee was de navigator, als geen ander wist hij zich te oriënteren en bij gebrek aan kompas en kaart liet hij zich leiden door de stand van de zon en de sterren.

Dieu had in zijn vorig bestaan een medische opleiding genoten. Hij stelde diagnoses, verzorgde wonden, spalkte gebroken botten en hij werd door de anderen ook weleens Doc genoemd.

Gabin had de taak van kok toebedeeld gekregen en verstond de kunst om van de meest eenvoudige ingrediënten een smakelijk gerecht te maken. Hij zag erop toe dat de mannen, in de mate van het mogelijke, iedere dag minstens één volwaardige maaltijd kregen.

Eli was de meest handige. Ieder technisch probleem werd door hem vakkundig geanalyseerd en opgelost,

hij was tevens een wapenexpert en meester in verschillende gevechtssporten.

En tenslotte was er Ash. Hij was de knapste van de groep en had een fotografisch geheugen. Met het grootste gemak ontcijferde hij iedere code en kon moeiteloos in een groep infiltreren zodat het leek alsof hij er altijd geweest was.

Omdat ze het tijdstip en de locatie van de ontvoering kenden, slaagde de groep er na enkele dagen in Guillaume Duval te traceren. Hiervoor hadden ze zowel geoorloofde als andere middelen gebruikt. Ze hadden plaatselijke bendes opgespoord en de bendeleden omgekocht en als dat niet lukte, bedreigd.

Guillaume werd gevangen gehouden in een verlaten schuur aan de overkant van de Ogooué. Hij werd bewaakt door twaalf gewapende rebellen.

Sedert twee dagen hielden de huurlingen zich schuil onder het gebladerte en volgden iedere activiteit die zich in en rond de houten keet afspeelde. Om de slaagkans van de reddingsactie te verhogen, was het belangrijk om de routine van de ontvoerders te kennen.

Het plan was om vandaag toe te slaan. Net zoals de voorbije dagen losten de bewakers elkaar om de twee uur af. Eerst rookten ze samen een sigaret en vervolgens namen de vier aflossers hun plaats in, op iedere hoek van de schuur stond er één. De rebellen die afgelost werden wandelden dan naar een houten barak een eindje verderop, waarschijnlijk om te rusten totdat het weer hun beurt was om wacht te lopen.

Vermits de deur en de vensters waren stukgeslagen, hadden de huurlingen vrije inkijk in de ruimte.

Binnen zagen ze nog eens vier rebellen, ze praatten luid en lachten. Voor het open raam zat iemand geblinddoekt op een stoel. Af en toe liep een van de rebellen naar hem toe, stampte tegen zijn stoel en hield een pistool tegen zijn hoofd terwijl hij de gevangene iets toeschreeuwde. De anderen lachten luid en wierpen etensresten naar de gevangene. De gestalte op de stoel kromp ineen en schokte.

Les Loups waren tot op enkele meters van de schuur genaderd en hadden het gebouw omsingeld. Uiterst geconcentreerd namen ze de situatie in zich op. Ieder van hen kende zijn taak en toen hun leider hen het teken tot actie gaf, gebeurde de aanval uiterst snel en efficiënt.

Mike, Cosmo, Gabin en Eli doodden ieder één van de gewapende mannen die buiten de wacht hielden. Dieu en Lee stormden naar binnen en schoten de aanwezige rebellen neer. Daarna grepen ze de hevig geschrokken Guillaume vast en sleurden hem naar buiten. De ontvoerders in de nabijgelegen barak werden opgeschrikt uit hun slaap en stormden naar buiten. Daar wachtten Renard en Ash hen op en schakelden hen één voor één uit. De hele operatie had minder dan een kwartier geduurd en de huurlingen verdwenen even snel als ze gekomen waren.

Zonder een woord te zeggen, baande het LCI zich een weg door het tropisch woud richting Booué, een klein stadje aan de andere kant van de rivier. Daar stond hun vrachtwagen, die hen naar Libreville zou voeren.